

KATSAUKSIA

Saksan parlamenttiryhmän enemmistön ja vähemmistön julistukset

Sen johdosta, kun Saksan sosiaalidemokraattisen puolueen parlamenttiryhmästä erosi 18 edustajaa, muodostaen oman "Sosialidemokraattisen työryhmän", on ryhmän enemmistö antanut seuraavan julistuksen:

Puolueelle!

Mitä osa puolueen vähemmistöä on kuukausia järjestelmällisesti valmistanut, on nyt tullut onnettomaksi todellisuudeksi. Parlamenttiryhmän 18 jäsentä, jotka jo joulukuun 21 päivänä erikoistoimenpiteellään mitä syvimmin vahingoittivat puolueen yhtenäisyyttä, ovat viime perjantaina uudistetulla, paljoo enemmän puoluetta vahingoittavalla tavalla, rikkoneet ryhmäkokoonsuutta.

Me olemme pitkähkön aikaa mitä painokkaammin varottaneet tuon ryhmän hajottamissuunnitelmista ja hävitystyöstä. Me olemme osottaneet, mitä vakavia seurauksia tuollaisesta vastuunalaisettomasta toiminnasta seuraa koko Saksan työväenluokalle. Kaikki kehotukset ja varotukset ovat menneet kuuroille korville. Jäykästi ja harkitseville puoluejäsenille sopimattomasti, ovat nämä puoluejäsenet kulkeneet edelleen vahingollista tietään. He ovat hajottaneet sosiaalidemokraattisen parlamenttiryhmän yhtenäisyyden, mikä niin kauan on ollut Saksan työväenluokan ylpeytensä. Mutta tämä hajotuspyrkimys välttämättömästi johtaa edemmäksi ja sillä on vielä huomommat seuraukset: Nyt on ryhmä hajotettu, ja pian ollaan siinä, kuten jotkut röyhkeästi vakuutellivat, että puolueen riveissä suoritetaan hajotus. Elleivät puoluetoverit nyt seiso jäävämmättömän uskollisina puolueelle, niin suurenee vaara suuren puolueen täydellisestä rikkoutumisesta.

Harkitulla provokatsioonilla ovat nämä kahdeksantoista suorittaneet hajaannuksen ryhmässä. Eikä ainoastaan puoluerikokseksi, vaan puolueuskollisuuden rikkomiseksi, on ryhmä nimittänyt tätä tekoa. Ja oikeudella! Kukaan ei odottanut, että hätämenoarvion käsittelyä käytettäisiin uuden erikoistoiminnan johdattimena. Hätämenoarvio käsitti ainoastaan val-

takunnan toiminnan jatkamisen valtuuttamista tähänastisen menoarvion puitteissa, koska varsinaista menoarviota ei voitu valmistaa ennen huhtikuun 1 päivää. Iyhmä on suhteensa v. 1916-17 päämenoarvloon selvästi ilmoittanut. Tästäpaipait hätämenoarvot ovat aikaisempina vuosina annettu mennä sinänsä, ilman, että meidän ryhmämme on sen johdosta alottanut poliittisen väittelyn. Se oli aina meidän politiikallamme vähäpätöinen tapahtuma. Kukaan noista kahdeksastatoista ei ryhmäkokouksessa, jossa hätämenoarviota käsiteltiin, sanallakaan ilmaisseet olevansa päätökseen tyytymättömiä ja ryhtyvän parlamentissa erikoistoimenpiteeseen. Niin, vieläpä he päivää aikaisemmin valmistautuivat tähän erikoismenettelyyn ja painokkaasti päättivät pitää tämän aikomuksensa salassa ryhmältä. Tämä räikeä menettely johti parlamentissa meluaviin kohtauksiin.

Jälleen on esitetty se väite, että ryhmän enemmistö vastoin entisiä tapoja olisi hyljännyt vähemmistön vaatimuksen nimittäin keskuudestaan puhua, ja sen takia olisi tehnyt vähemmistölle vääryyttä. Tämä on kokonaan valheellinen esitys. Puoluetoverit voivat nähdä valtiopäiväkertomuksesta, että, kuten ennenkin, niin myös sodankin aikana, aina eri taktillisia näkökantoja omaavia ryhmänjäseniä on pidetty puhujina. Sodan puhkeamisen jälkeen on 22 vähemmistöryhmän ja 30 enemmistöryhmän jäsentä puhunut valtiopäivillä. Vieläpä päivää aikaisemmin oli yhdellä vähemmistöryhmäläisellä ryhmän toimesta ollut tehtävä puhua verovälityksiä. Mutta vähemmistön vaatimuksena on kokonaan toinen asia. He vaativat itselleen oikeutta edustaa ryhmäpäätösten vastaista kantaa. Jotain senkaltaista ei luonnollisesti koskaan ole ollut tapana meidän parlamentaarissa järjestössämme. Ei koskaan ole sallittu, että joku ryhmämme puhujista puhuisi jonkun lain puolesta ja toinen puhuisi sitä vastaan. Aina on vähemmistö alistunut enemmistön päätöksiin.

Myöskin epätodellinen on se väite, että nämä kahdeksantoista jäsentä olisivat olleet pakotetut perustamaan uuden ryhmän, koska heidän olisi pitänyt enemmistöryhmässä luopua tähänastisista sosialidemokraattisista näkökannoista. Me kiellämme uudelleen mitä päättäväisemmin tämän, kun tahdotaan sanoa ryhmän enemmistön kannan olevan polkkeamista sosialidemokraattisista perusteista. Ryhmä on toiminut siten, kuten puolueen maanpuolustuksessa ottama kanta on sitä velvottanut. Se on myöskin toiminut sopusoinnussa useitten sosialismin esitajeliittojen selityksien kanssa, kuten Marxista ja Engelsista Liebknechtin ja Bebelin. On vahingollista, että käsillä olevia mielipideeroavaisuuksia väärin tulkitaan puoluetovereille, että yksi osa puoluetta osoittaa toista osaa sosialidemokraattisten perusteitten pettäjiksi.

Uuden ryhmän perustajat koettavat selittää puoluetovereille toimintansa mahdollisimman kauniissa valossa. Se on, sanovat he, vain heidän joulukuun 21 päivänä suorittamansa teon johtoseuraus: se olisi vahinkoa tuottamaton tapahtuma, joka ei johtaisi puoluehajaannukseen. On kuitenkin sula mahdollisuus, että yhtenäisesti järjestynyt puolue saattaisi omata yhdessä parlamentissa kaksi ryhmää. Molemmat ryhmät eivät voi yhdessä toimia työläisten hyväksi, ja uuden "työryhmän" itsenäinen esiintyminen on edelleenkin aiheuttava syitä riitaisuuksiin. Kuka voi uskoa, että ryhmän hajaannus ei olisi vastaavasti vaikuttamatta maan puoluejärjestöihin? Eikö vain ole olemassa vaaraa, että riita ryhmähajaannuksesta vaikuttaa kaikkialla sekottavasti ja puolue-elämää myrkyttävästi. Tulee esiintymään yksityisiä puoluetovereita ja ryhmiä, jotka uuden ryhmän esikuvan viekotelmiana kysyvät: Mikä valtiopäivämiehelle on oikeutettua, eikä meilläkin ole sellaista oikeutta? Tulevatko maamme toverit ja toverittaret edelleenkin pitämään velvollisuutenaan kunnioittaa järjestöjensä päätöksiä, samalla kun valtiopäivämiehet, puolueen korkeimmassa kunniavirassa olevat toverit, tätä velvollisuutta saavat jalkoihinsa polkea? Tuleeko olemaan ensimmäisen luokan puoluetovereita ja toisen luokan puoluetovereita? Jokainen puoluetoveri, joka vähänkin on puoluetoiminnassa ollut mukana, tietää muitta mutkitta, että tuollainen hajaantuminen asettaa vaaranalaisek-

si koko puolueen olemassaolon! Se vaara, mikä on uhkaamassa Saksan sosialidemokratiaa, on tavattoman suuri!

Ja mikä on näitten kahdeksantoista meluisan toiminnan tarkoituksena? Sen tarkoituksena sanotaan olevan sotavarojen kieltämisen ja vastustusjuhtuksien kautta painostaa Saksan hallitusta, jotta sodasta pian tehtäisiin loppu. Mutta tämä on kokonaan väärä esitys. Neiliiton hallitukset, jotka tähän saakka ovat torjuneet kaikki rauhanneuvottelujen valmistukset, asettavat toivonsa sodan pitkäaikaiseen jatkumiseen. He ottavat laskelmiinsa ei ainoastaan taloudelliset vaikeudet, vaan myöskin sisäisen eripuraisuuden syyttymisen Saksan kansan keskuudessa. Ja Ranskan sosialistinen ryhmä kuten Englannin työväenpuolue ovat samaa mieltä ja ovat hallituksiaan, johon itse kuuluvat, kaikella tavalla tukeneet. Saksan sosialidemokratia on enemmän kuin vuoden ajan pyrkinyt tekemään loppua tästä kauhistuttavasta verenvuodatuksesta. Se on tehnyt kaiken, mitä sen vallassa on ollut, yhdistääkseen jälleen eri sosialistipuolueitten kansainväliset siteet ja aikaansaadakseen kaikissa maissa samaan aikaan ja suhteellisesti yhtä voimakkaan liikkeen rauhan hyväksi. Mutta kaikki ponnistukset ovat epäonnistuneet. Englannin ja Ranskan työväestön edustajat — muutamia kauniita polkkeuksia lukuunottamatta — ovat järkkänsäisesti kieltäytyneet puhumasta kanssamme yksinpä rauhanvatimuksesta, he vaativat pikeminkin sodan jatkamista kunnes Saksa on muserretty.

Tämän tosiseikan kylmän todellisuuden sivuuttavat nämä kahdeksantoista jäykästi. He eivät näe asioita sellaisina kuin ne ovat. He tavoittelevat utukuvaa ja sen kautta vahingoittavat puolueen yhtenäisyyttä.

Ei koskaan Saksan työväenluokka ole tarvinnut suljettua kiinteätä yhtenäisyyttä enemmän kuin tällä hetkellä. Me olemme taistelussa elintarpeitten hintojen kohoamista vastaan ja uusia tulleja vastaan. Meitä odottaa suuret taistelut. Moninaisia, työväenluokalle tärkeitä tehtäviä, on suoritettava. Me tahdomme saada työväestön vaikuttamaan rauhanpäätökseen, jotta rauhasta muodostuisi hyödyllinen meidän kansallemme ja ihmisluonnalle. Me tarvitsemme kaikkien meidän järjestöjemme täysin kootut voimat, suojellaksemme sodan

päättymisen jälkeen köyhälistön elämänetuja kapitalismin voimaa vastaan. Yksimielisyys ja toverillisuus merkitsee silloin arvaamattoman paljon!

Sen sijaan muutamat sokaistut heittäivät eripuraisuuden soihdun sosialismin rakennukseen, jonka monet tuhannet toverit ja toverittaret monivuotisella, uhrautuvaisella työllä ovat pystyttäneet.

Puoluetoverit ja toverittaret! Me sanomme teille vielä kerran: Puoluetta uhkaava vaara on suuri! Ne, jotka ovat hajottaneet parlamenttiryhmän, eivät kammoksu hajottaa puoluettaakaan.

Puoluetoverit! Se ei tule tapahtumaan! Se ei saa tapahtua! Teidän taholtanne täytyy vastarinnan tulla tuollaista vahingollista toimintaa vastaan. Teidän pyhänä velvollisuutenne on suojella työväenliikettä mitä vaikeimmasta hävityksestä.

Suojelkaa puoluetta! Liittykää riiveihin!

Berliini, maalisk. 27 p. 1916.

Puoluettoimikunta. Puolueencyosto.
Parlamenttiryhmän johtokunta.

Tähän parlamenttiryhmän enemmistön julistukseen vastasivat ryhmästä eronneet kahdeksantoista toveria seuraavalla asemalla selvittävällä julistuksella:

Puoluetoverit!

Parlamenttiryhmä on päättänyt riistää meiltä kaikki oikeudet, jotka kuuluvat meille parlamenttiryhmän jäseninä. Tämän toimenpiteen kautta pakotettaisiin meidät olemaan mykkinä ryhmän jäseninä; meillä ei olisi oikeutta puhua tai äänestää valtiopäivillä eikä edustaa puoluettaamme valtiopäivien istunnoissa tai vallokunnissa. Tämä itse asiassa merkittäisi meidän pois sulke mistamme ryhmästä.

„Järjestyneinä uudeksi työryhmäksi me uudelleen jääme puolueemme edustajiksi.

„Puoluetovereille lausomme vaka-

van kehotuksen edelleen toimimaan järjestöasääntöjemme puitteissa ja täyttämään puolueeseen kuulumisesta johtuvat velvollisuudet.

„Me olemme vakuutetut siitä, että niin pian kuin puolueemme jäsenillä on tilaisuus vapaan keskustelun ja väittelyn jälkeen lausua tuomionsa elokuun 4 päivän 1914 ilmenneistä poliittillisista tapahtumista, he tulevat hyväksymään menettelymme poliittisesti välttämättömänä tekona. Köyhälistön etu nykyhetkenä pakottavasti vaatii itsenäistä ja periaatteellisesti selvää politiikkaa ja me olemme aina erikotsella painolla vaatineet sitä juuri silloin kun painostus on suurin.

„Meidän esiintymisemme ei vahingoita puoluetta, päinvastoin kohottaa sen mainetta sekä kotimaassa että ulkomailla. Meidän esiintymisemme ei vaikuta hajottavasti ja hävittävästi, vaan kokoa vasti ja järjestöä säilyttävästi Meidän esiintymisemme ei ole järjestyksen rikkinäisyys puolueen periaatteita ja puoluepäiviemme sekä kansainvälisten kongressien päätöksiä kohtaan.

„E m m e me, vaan enemmistöryhmään kuuluvat henkilöt panivat maaliskuun 24 päivänä toimeen „meluvia kohtauksia“, saaden osakseen vastustajiemme myrskyisiä suosionosoituksia. Enemmistöön kuuluvat henkilöt ryhtyivät siihen parlamentaarisessa historiassa ennen kuulumattoon tekoon, että äänestivät sen puolesta, että heidän omalta puoluetoveriltaan riistettiin puheoikeus.

„Nyt tulee meidän työskennellä, meidän tulee tehdä köyhälistövoimakkaaksi niiden vaikeitten taistelujen varalta, jotka ovat edessämme.

„Puoluetoverit! Selsokaa horjumatta näitten periaatteim me pohjalla, jolta me aina ja hyvällä syyllä olemme olleet ylpeät.
Sosialidemokratinen työryhmä.”